

Blagdan "Tijelovo" u Karaševu!

Godina: XXVI Broj: 167. Srpanj 2019. / Anul: XXVI Nr.: 167 Iulie 2019

Hrvatska grancica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 3
NA KRAJU...

STR. / PAG. 5
TRINAESTA GODINA U NIZU...

STR. / PAG. 12
NAJLJEPŠA HRVATICA...

KIRVAJ U NERMIDU

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 23.08.2019, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDACTIA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Maria GIURCHIJA

Colaboratori:
Maria LAJCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Marija ĐURKIĆA

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredaktor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 23.08.2019, od 11.00 sati (prije podne). Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

NA KRAJU ČETVEROGODIŠNJEG MANDATA	STR. 3
UDMR ȘI MINORITĂȚILE AU SEMNAT...	STR. 4
TRINAESTA GODINA U NIZU	STR. 5
LURDSKO SVETIŠTE KROZ GODINE	STR. 6
PREDVODITELJ MISA U LURDSKOM SVETIŠTU	STR. 7
KIRVAJ U RAVNIKU	STR. 8
KIRVAJ U NERMIDU	STR. 9
MI SMO, SVI, RUMUNJSKA	STR. 10
SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO	STR. 11
IVANA ANA VLASICI-NAJLJEPŠA HRVATICA	STR. 12
U NARODNOJ NOŠNJI IZVAN HRVATSKE	STR. 13
PESCUITUL CIPRINIDELOR...	STR. 14
HRVATSKI PODRAVSKI PISCI...	STR. 15
DAN ZAJEDNIŠTVA, PONOSA I SREĆE U ZHR	STR. 15

DAN ZAJEDNIŠTVA, PONOSA I SREĆE U ZHR

U znak sjećanja na veličanstven uspjeh hrvatske nogometne reprezentacije koja je prošle godine na Svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji osvojila srebro, u ponosa i sreće održana je u brojnim gradovima diljem Hrvatske i inozemstva, pa tako i u sjedištu Zajedništva Hrvata u Karaševu, gdje su navijači vatrenih obukli kockaste dresove i prikazali koliko su ponosni na uspehe hrvatske nogometne reprezentacije i hrvatskih sportaša općenito.

brojnim gradovima i mjestima diljem Hrvatske, 16. srpanj je obilježen kao Dan zajedništva, ponosa i sreće. Riječ je o inicijativi koju su pokrenuli izbornik hrvatske reprezentacije Zlatko Dalić i Organizatori bez granica, a sve je krenulo u svibnju iz Vukovara u kojem je održan 2. festival pod nazivom "Svi zajedno hrvatsko naj", čiji je ambasador bio upravo izbornik Dalić. Proslava Dana zajedništva,

dati i oko 200.000 navijača na trasi kretanja autobusa sa članovima reprezentacije od zračne luke do središnjeg zagrebačkog trga. Put od zračne luke do pozornice na Trgu bana Jelačića trajao je pet i pol sati, a kada je otvoreni autobus s prepoznatljivim crveno-bijelim kvadratićima stigao u središte Zagreba, "Trg je eksplodirao".

Ivan Dobra

ANUNȚ

Farmacia **Richter** face parte din grupul Gedeon Richter Plc., grup cu o tradiție de peste un secol in Europa, fiind înființat în 1901

de farmacistul cu același nume - Gedeon Richter. În România, Farmacia Richter este prezentă de peste 10 ani, cu o rețea în extindere care cuprinde aproape 100 de farmacii, la nivelul principalelor regiuni ale țării.

În Carașova, ca parte din comunitate, ne propunem ca Farmacia Richter să fie un partener activ în susținerea acțiunilor de educație pentru sănătate - fie că este vorba de recomandările și sfaturile oferite de echipa noastră de farmaciști în activitatea curentă, fie că este vorba de proiecte specifice nevoilor populației localității.

Specialistii nostri sunt specialistii care si-au facut o misiune din respectul pentru viață, ocrotind sanatatea de mai bine de 100 ani.

Suntem alături de comunitate pentru o viață sănătoasă! Întrebați-ne de sănătate. Vă vom pune la dispoziție toate serviciile si recomandările specialiștilor noștri!

HRVATSKI PODRAVSKI PISCI U MUZEJU RUMUNJSKE KNJIŽEVNOSTI

Predstavljanje trojezičnog izdanja zbirke pjesama podravskih pjesnika u Bukureštu veoma je važan događaj za upoznavanje hrvatske pjesničke scene.

U Bukureštu je od 24. do 28. lipnja 2019. godine predstavljeno trojezično (hrvatski, španjolski, rumunjski) izdanje zbirke pjesama podravskih pjesnika Šapat Drave/El Murmullo de Drava/Murmurul Drave, na književnom zbivanju najavljenom kao: Zilele Croației la București. U zbirci su prevedene pjesme pjesnika: Enerika Bijač, Milan Frčko, Ivan Golub, Marko Gregur, Božica Jelušić, Maja Kušenić Gjerek, Darko Pero Pernjak, Božidar Prosenjak i Zdravko Seleš. Ovo je vrlo važan događaj za upoznavanje hrvatske pjesničke scene. Spomenutu je zbirku priredila i na španjolski prevela Željka Lovrenčić, poznata hispanistica i književnica, a rumunjski je prijevod napravila Monica Dragomirescu. Zbirka

pjesma tiskana je u Biblioteci Universalis međunarodnog časopisa Horizont Literar Contemporan.

Zasluzna dakle za predstavljanje hrvatske pjesničke scene je Željka Lovrenčić književnica, prevoditeljica, urednica i

proučavateljica hrvatskoga iseljeničtva, osobito onoga na španjolskome govornom području. Piše eseje, kritike i putopise. Živjela je šest godina u Latinskoj Americi – u Meksiku i Čileu gdje je radila kao profesorica hrvatskoga jezika i kulture u Punta Arenasu te kao diplomatkinja u Hrvatskome veleposlanstvu u Santiagu. Autorica je 15 knjiga i pjesničkih panorama. Uredila je 17, a prevela 52 knjige. Među autorima koje je prevela sa španjolskog na hrvatski, između ostalih, su: Miguel de Cervantes, Benito Pérez Galdós, Juan Rulfo, Carlos Fuentes i dr. Njezini su tekstovi prevedeni na španjolski, engleski i bugarski.

Kao autorica, Željka Lovrenčić je zastupljena u Leksikonu hrvatskoga iseljeničtva i manjina

te u međukulturnom rječniku suradnika rumunjskog časopisa za međunarodne veze Orizont Literar Contemporan objavljenom u Bukureštu. Možda će pri sljedećem dolasku u Rumunjsku posjetiti i naša mjesta i predstaviti nam neku novu zbirku i nešto više reći o hrvatskoj manjini u Latinskoj Americi.

Zajedno sa Željkom Lovrenčić na ovom susretu bio je i Darko Pero Pernjak, čije su pjesme također zastupljene u ovoj zbirci, ali koji je na ovaj susret ponio i dva zanimljiva romana: Tkalča i Pisani prostor.

Listajući spomenutu zbirku, Šapat Drave, u kojoj su pjesme prevedene i na rumunjski spomenula bih pjesme Ivana Goluba, poznatog svećenika, teologa i pjesnika. A među njegovim pjesmama objavljenim u ovoj zbirci posebno se ističe pjesma A ipak Bog jest, koju donosimo ovdje umjesto zaključka, kao poticaj i temu za razmišljanje ovog ljeta.

A IPAK BOG JEST

Bog nije u modi
Boga uzimati ozbiljno je zastarjelo
Boga spominjati u najmanju ruku je nelagodno
Živjeti kao da Bog živi je čudno
S Bogom razgovarati sumanuto
Živjeti po Božju je beživotno
Moliti se Bogu je smiješno
Bogom tumačiti događaje je plitko
Boga sretati u svim stvarima je sujevajerno
Boga uzeti za mjerilo je manjkavo
O Bogu govoriti je neuljudno
Boga voljeti je bespredmetno
S Bogom prijateljivati izbivanje je iz života
Boga pitati za savjet i smjer je stranputica
Biti prijatelj Božji druženje je sa sjenom
Boga prepoznati u ljudima otuđenje je od sebe
Bogu se obraćati je tlapnja
Slušati Boga u sebi je privid
A ipak Bog jest
Makar i ne bio u modi.

IVAN GOLUB

Prisjetimo se ovih stihova u dobrim i manje dobrim situacijama, kada imamo ili kada nemamo nešto, imajmo na umu što je Ivan Golub napisao. Svim čitateljima ugodno i mirno ljeta! Naši zeleni bregovi čekaju na nas!

Maria Lațchici

NA KRAJU ČETVEROGODIŠNJEG MANDATA

Veleposlanik R. Hrvatske u Bukureštu dr. Davor Vidiš je povodom isteka svog četverogodišnjeg mandata u Rumunjskoj stigao u oproštajni posjet karaševskoj zajednici.

U veoma uspješnoj diplomatskoj misiji dr. Vidiš je uvelike doprinio jačanju i proširivanju bilateralnih veza između Hrvatske i Rumunjske. Veliki interes je pokazivao za malenu hrvatsku zajednicu s ovih prostora koju je u svom četverogodišnjem mandatu posjetio nebrojeno puta. Bio je osjetljiv na njezine probleme i ponosan na njezina postignuća i uspjehe. Prvi put je posjetio naša mjesta 19. i 20. studenog 2015. godine, nedugo nakon što je predsjedniku Johannisu predao vjerodajnice i stupio na dužnost Ambasadora. Šesti je po redu ambasador R. Hrvatske u Bukureštu od uspostave diplomatskih odnosa dviju država iz 29.08.1992. godine, nakon Nikole Debelića, Nike Bezmalinovića, Željka Kuprešaka, Ivica Maštruka i Andree Gustović Ercegovac.

U intervjuu za Hrvatsku grančicu, između ostalog, izrazio nadu da će hrvatska manjina – zajednica poštenih, marljivih i radišnih ljudi - uspjeti opstati na ovim prostorima i u budućnosti, bilateralne odnose dviju zemalja ocijenio je fenomenalnim, bez otvorenih pitanja, te najavio novu ambasadoricu R. Hrvatske u Rumunjskoj.

„Prije svega hvala, pozdravljam i čitatelje, i slušatelje. Evo, kraj se približio, četiri godine mandata u Rumunjskoj približile su se samom kraju. Moram reći da sam jako zadovoljan, ovo je za mene prvi pravi mandat kao veleposlanik, prije sam uvijek bio u nekakvim uredima koji su naknadno postali veleposlanstva.

Kada je riječ o hrvatsko-rumunjskim odnosima, također sam jako zadovoljan. U četiri godine se jako puno dobro toga napravilo, sve statistike rastu, odnosi između Hrvatske i Rumunjske su fenomenalni, posjeti na najvišoj razini su veoma učestali. Kao što znate otvorili smo direktnu zrakoplovnu liniju Zagreb - Bukurešt, puno turista

dolazi iz Rumunjske u Hrvatsku i obrnuto, a što se tiče bilateralnih odnosa i međusobne potpore Rumunjske i Hrvatske, tu smo stvarno, u zadnjih nekoliko godina, dosegli jednu nezavidnu razinu.

Ono što mi je doista drago, evo, ja sam dosta često dolazio ovdje u Karaševu posjetiti našu zajednicu, drago mi je da naša zajednica postoji tu i opstaje. Uvijek kad sam došao tu osjećao sam se kao kod svoje kuće. Ljudi su dragi, poštteni, čestiti i rade, a ono što se ja molim i očekujem da će se to tako i dogoditi, uz potporu, naravno, hrvatske i rumunjske Vlade je da hrvatska zajednica ovdje opstane i da ima smisao postojanja i bitka i u budućnosti.

Ja ću sada kratko samo najaviti moju nasljednicu i reći da na funkciju ambasadora dolazi jedna gospođa, vrlo iskusna diplomatkinja. Odmah moram naglasiti da nju, kad dođe ovdje, očekuje jedan vrlo zahtjevan posao. Naime, Hrvatska će prvom polovicom iduće godine predsjedati Vijećem Europske unije, tako da će se ona prvih tih pola godine fokusirati na taj posao. Međutim, budite sigurni, dolazit će vam ovdje i bit će kao i ja, pretpostavljam, dragi gost.

Ono što i dalje imamo na horizontu i to ostavljamo kao dug hrvatskoj zajednici je posjet predsjednika Hrvatskog sabora gospodina Jandrokovića jer to najavljujemo već dvije godine, a zbog spleta čudnih okolnosti nikako da završi realizacijom tog posjeta. On će doći idućih par godina, odnosno za godinu-dvije. Pretpostavljam da bi ovdje trebao doći i predsjednik Vlade, gospodin Plenković, tako da se zaokruži jedan ritam i ciklus posjeta. S druge strane, drago mi je da je tijekom mog mandata ovdje bila i predsjednica Kitarović. Ova godina je inače interesantna i po tome što su i predsjednički izbori, a pretpostavljam i vjerujem da bi vas predsjednica u idućem svom mandatu još jedanput mogla posjetiti. Ponavljam, mi imamo odgovornost prema ovoj zajednici, u tom smislu imamo instituciju koja se bavi Hrvatima izvan Hrvatske, to je Državni ured za Hrvate izvan Hrvatske.

Vama, cijelom Zajedništvu, svim Hrvatima želim sve najbolje u smislu opstanka, rada, života i kontakata s Republikom Hrvatskom“.

Ivan Dobra

UDMR ȘI MINORITĂȚILE AU SEMNAT PACTUL NAȚIONAL PROPUȘ DE PREȘEDINTELE IOHANNIS

UDMR și grupul minorităților naționale au semnat pe 23.iulie, la Palatul Cotroceni, Acordul Politic Național pentru consolidarea parcursului european. Acordul național a fost propus de șeful statului după referendumul pe justiție de pe 26 mai. Din grupul minorităților naționale face parte și deputatul Slobodan Gera, președintele Uniunii Croaților din România.

“Acordul politic pe care l-am propus tuturor partidelor politice imediat după scrutinul din 26 mai răspunde aspirațiilor cetățenilor români: stat de drept, justiție independentă, legiferare transparentă și responsabilă, continuarea luptei anticorupție și integritate în exercitarea funcțiilor și demnităților publice., a declarat Klaus Iohannis.

Șeful statului a mai spus că acest acord obligă partidele la responsabilitate în fața cetățenilor.

“Votul din 26 mai ne obligă pe noi, semnatarii acestui acord politic, la responsabilitate. Indiferent de obstacole, nu avem voie să ne oprim din acest drum decis de cetățeni. Mă bucur că acestui demers i se alătură astăzi UDMR și Grupul minorităților naționale, pe ai căror reprezentanți îi invit să semneze Acordul”, a mai spus Iohannis.

Ivan Dobra

SLIJEDI ME DANAS!!!

Tko se god bori za sebe neće naći podršku u Isusu Kristu. On je sam sebe predao za druge i stalno se predaje. Tu i jest njegova veličina i njegova objava. On je ljubav koja se predaje za druge. Zato će ga najbolje razumjeti oni koji ljube, koji ne žive za sebe nego za druge. Isusova je uputa da se nađe smisao i sreća u predavanju samoga sebe, u življenju za druge. Sva su se “čuda svijeta” dogodila samo kod onih koji su živjeli za druge ljude, kod onih koji nisu mislili na sebe i svoju korist. Sjetimo se samo svih “velikih djela” čovječanstva, proizveli su ih oni koji nisu mislili na sebe. To je istinito na religioznom kao i na svjetovnom planu.

Zar se svi oslobodioci svijeta nisu predali (nestali) da drugi žive slobodu? Oni su pošli u oslobađanje ne da postignu nešto za sebe, nego da se uspostavi pravda i sloboda za druge. U drugom Isusovom pozivu još se više radikalizira odgovor. Tko god kalkulira, tko god očekuje da će biti kršćanin kad sredi sve “svoje stvari” nikada neće dočekati taj trenutak. Uvijek će trebati nekoga rađati ili nekoga ukapati, i tako odgađati provođenje (življenje) Isusovog programa ljubavi i

dobrote. Uvijek će biti nedaća u životu, a radi njih ne treba odgađati preobrazbu samoga sebe i svijeta. Još nije bilo razdoblja niti života koji nije imao svojih poteškoća.

Teškoće imaju svoju težinu ali se radi njih čovjek ne bi trebao gubiti. Neki izgube vjeru jer im je umro “otac” ili netko drugi. Bol i smrt nadvladava se novim životom, novim svjetlom. To je ono stanje kad odgađamo za sutra odricanje od nekih mana ili izvođenje dobrih dijela. To je stanje duše kad “tražimo opravdanje” u izvanjskim događanjima (umro mi otac... imam te i te poteškoće). Isus poziva sad i sad treba odgovoriti, sad, danas, treba donijeti odluku i započeti živjeti novi život.

Nasljedovati Isusa danas znači neodgodivo živjeti Njegov program ljubavi i dobrote. Tko prihvati kršćanstvo, tko istinski pođe Isusovim putem, potrebno je da bude svjestan kako danas neće osjetiti blagodati i dobitke ovoga života, ali će imati novo srce i novi pogled, zapravo novu viziju sebe i svijeta.

Također je potrebno biti svjestan da će mu uvijek iskrsavati razni “razlozi” da odgodi putovanje (življenje) s Isusom. Ali kad se upozna Isusa kao ideal života i svijeta, sreća što ga slijedi bit će velika.

Dr. theol. Davor Lucacela

PESCUITUL CIPRINIDELOR LA ÎNCEPUTUL VERII!

Câteva plăci destul de mari au întrerupt liniștea nopții și au făcut ca aventura mea pe malul lacului să fie una deosebit de frumoasă.

Nu trecuse foarte multă vreme de la ultima aventură la pescuit pe o apă sălbatică, boala mea de acum și dintotdeauna, că am decis să-mi încerc norocul pentru a

cu bulgări de mămăligă umpluți cu râme, boabe de porumb și viermișor de carne.

Am instalat cortul, am făcut focul și am deschis o bere rece și nefiltrată, cum îmi place mie

pe malul bălții. Și, bineînțeles, am început să-mi pregătesc ceva de mâncare, deoarece se anunța o noapte albă și lungă, iar eu aveam de gând să pescuiesc până la orele dimineții.

Trăsăturile peștilor s-au lăsat așteptate până pe la orele târzii ale serii, doar câteva plăci destul de mari au întrerupt liniștea nopții și au făcut ca aventura să fie mai frumoasă. Am decis să schimb

doua oară pe lacul unde cu câteva săptămâni în urmă am avut parte de o partidă memorabilă de pescuit, soldată cu rezultate dintre cele mai bune. Din păcate, de această dată am fost nevoit să pescuiesc doar doisprezece ore datorită programului foarte încărcat, atât la serviciu cât și acasă.

Zis și făcut, am plecat într-o vineri după masă, cu tot necesarul unei zile de pescuit pregătit dinainte: cort, lemne de foc, bețe de pescuit, molii care mai de care, grătar și toate cele. Am ajuns seara pe la ora 18:00, iar după ce mi-am achitat autorizația pentru următoarele doisprezece ore de pescuit am instalat tabăra unde urma să pescuiesc. M-am așezat la primul loc liber care mi-a ieșit în cale pentru că multe variante nu aveam la acea oră, având în vedere faptul că era început de weekend, iar lacul era împânzit de pescari.

Am pregătit bețele de pescuit, două la număr, regulamentar, una la porumb, iar cealaltă la râmă roșie de bălegar. După aceea, ca toți pescarii experimentați, am momit locul cum se cuvine,

monturile de pescuit la peștii pașnici și să-mi încerc norocul la răpitori, precum somnul și știuca.

Am pescuit la buchet de râme pentru somn, pentru știucă am ales o variantă mai puțin verosimilă, și anume la coadă de plătică mare.

Fără nici un rezultat. După miezul nopții am trecut iarăși la porumb și mămăliguță, iar rezultatele nu au întârziat să apară. Am reușit să prind trei crape la 2/3 kg și un somotel de 3/4 kg, pe care l-am eliberat numaidecât.

Am schimbat monturile la boiles în speranța vreunui crap mai mare și am avut parte numai de plăci foarte mari, care treceau ușor pragul de un kilogram. Am oprit patru pești pentru saramură, iar pe ceilalți i-am eliberat. Pe la ora trei dimineața am decis să-mi scot monturile din apă și să mă duc și la culcare. În drum spre casă mă gândeam deja la o altă aventură de pescuit și la exemplare mai frumoase decât în această seară memorabilă, cu mulți țântari și mulți pești pașnici.

Petru Miloș

IVANA ANA VLASICI - NAJLJEPŠA HRVATICA U NARODNOJ NOŠNJI IZVAN HRVATSKE

Na Šestoj reviji tradicijske odjeće i izboru najljepše Hrvatice u narodnoj nošnji izvan Republike Hrvatske održanoj 28. lipnja u Tomislavgradu iz BiH, titulu ponijela je Ivana Ana Vlasici iz Klokotiča.

Manifestacija u organizaciji Udruga za očuvanje i promicanje tradicijske kulture u Bosni i Hercegovini Stećak i Hrvatske matice iseljenika, održana je na novootvorenom Trgu gange i hajdučke družine u središtu Tomislavgrada. U natjecateljskom dijelu sudjelovale su 22 djevojke iz 16 zemalja svijeta: Norveške, Austrije, Bugarske, Perua, Paragvaja, Urugvaja, Njemačke, Italije, SAD-a, Mađarske, Rumunjske, Srbije, Slovačke, Crne Gore, Kosova te predstavnice domaćina Bosne i Hercegovine.

Prigodnim govorima nazočnima su se obratili Mijo Marić, ravnatelj Hrvatske matice iseljenika, izaslanik predsjednika Vlade RH Nikola Mažar (državni tajnik Središnjeg državnog ureda za stambeno zbrinjavanje), načelnik općine Tomislavgrad Ivan Vukadin i dr. Dragan Čović, predsjednik Hrvatskog narodnoga sabora, koji je trg svečano proglasio otvorenim.

Odlukom žirija za najljepšu Hrvaticu u narodnoj nošnji proglašena je naša Ivana Ana Vlasici iz Rumunjske, dok su joj prve pratilje Kinga Deniza Dancze iz Mađarske i Leslie Marjory Samokić iz Perua.

Ovo je već drugi put kada naše Hrvatice iz Rumunjske osvajaju prvo mjesto na ljestvici ljepote na ovom međunarodnom natjecanju. 28. lipnja 2015. godine, na drugoj po redu Reviji tradicijske odjeće i izbora najljepše Hrvatice u narodnoj nošnji izvan Republike Hrvatske, najvredniji trofej osvojila je Nicoleta-Mariana Vlasici iz Vodnika. Tada je sudjelovalo 31. djevojaka iz 21. zemlje.

Daniel Lucacela

TRINAESTA GODINA U NIZU

U nedjelju 14. srpnja vjernici iz karaševskih sela su u velikom broju nazočili Misnom slavlju kojega je u marijanskom svetištu u Karaševu predvodio fra. Mario Jurišić, bivši zmijavački župnik, a trenutno ispovjednik u samostanu u Zaostrogu iz R. Hrvatske.

Na Svetoj misi su koncelebrirali, uz domaćeg župnika Petra Rebedžile, lupački župnik Marijan Tjinkul i župnik klokotičke župe Petar Dobra. Među brojnim vjernicima koji su došli iskazati neizmjernu ljubav i odanost Majci Božjoj bili su i načelnici karaševske i lupačke općine, Petar Bogdan i Marjan Vlasici te gosp. Miroslav Karoglan, načelnik općine Zmijavci iz R. Hrvatske, koji svake godine, zajedno s predvoditeljem misnog slavlja, prelazi dugačak i naporan put iz Hrvatske kako bi sudjelovao na tradicionalnoj misi u Lurd-

O, dobra moja Majko itd. Dakle, dobrota je uvijek na prvome mjestu. Može čovjek imati pet fakulteta, a biti lopov prve klase. Onaj koji je dobar ne može biti slab. Naši djedovi, naše bake nisu imali fakultete, možda nisu znali ni pisati ali su bili dobri ljudi i mi smo ih voljeli, ljubili, častili i poštivali zato što su bili dobri. Oni su se ugledali na dobrotu Isus Krista, na dobrotu Marije i na dobrotu svetaca. Mi smo kršćani sretni ljudi, nitko sretniji od nas, nitko veseliji od nas, zato što u životu imamo za uzore Boga, imamo Isusa Krista, imamo Mariju, imamo

svoje roditelje, imamo svoje svećenike. Sve su to dobre osobe. Svi oni imaju dušu i veliko srce. A čovjek se mjeri onako kako je njegovo srce, ne kako je njegova pamet. Kakvo mu je srce, takav je čovjek".

Na kraju Svete mise fra. Jurišić je blagoslovio tri slike Gospe Lurdске i iskazao nadu da će sljedeće godine blagosloviti slike čudotvorne Gospe Sinjske, koja je najviše Gospa puka, snaga što životu daje sigurnost zaštite i sigurnost pomoći. Domaći župnik je bi-

ranim riječima zahvalio svim okupljenima u marijanskom svetištu, a posebno fra. Jurišiću, koji je i ove godine, unatoč odmakloj dobi, snašao snage prebroditi dugačak i naporan put iz Dalmacije u Rumunjsku kako bi predvodio misno slavlje u Karaševu. „To je znak poštovanja i ljubavi prema svim Hrvatima koji žive na ovim prostorima. Vi ste u nama probudili jednu lijepu pobožnost prema djevi Mariji kao Lurdskoj gospi ovdje u našem mjestu, a to ne vrijedi samo za mještane nego i za vjernike iz svih karaševskih sela“, naglasio je na kraju vlč. Rebedžila. Nakon toga su svi prisutni glasno zapjevali marijansku pjesmu „Sred te se pećine Marija javi“ s poznatim refrenom „Ave, ave, ave Marija“, u prisjećanje na čudesni događaj u Lurdu 1858. godine.

„Kada bi me netko pitao što je u životu važnije, biti dobar ili biti pametan, odmah bih mu odgovorio da je puno važnije biti dobar jer da Isus nije dobar ne bi mi bili ovdje, da Marija, Majka naša, ne bi bila dobra. opet ne bi bili ovdje“, naglasio je fra. Mario Jurišić na početku propovijedi, a zatim je, između ostalog, istaknuo kako smo mi, kršćani, sretni ljudi jer imamo za uzore dobrog Boga, dobrog Isusa i dobru Mariju. „Nema nijedne molitve koja počinje O, pametni Isuse, o, pametna Marijo, pametna Gospe! Nijedna molitva tako ne počinje, nego svaka molitva počinje O, dobri Isuse,

Na kraju Svete mise fra. Jurišić je blagoslovio tri slike Gospe Lurdске i iskazao nadu da će sljedeće godine blagosloviti slike čudotvorne Gospe Sinjske, koja je najviše Gospa puka, snaga što životu daje sigurnost zaštite i sigurnost pomoći. Domaći župnik je bi-

Ivan Dobra

LURDSKO SVETIŠTE KROZ GODINE

Podsjetimo, Lurdsko svetište u Karaševu temeljito je preuređeno 2007. godine, upravo u periodu velikih obljetnica Marijinih ukazanja.

Te se godine (2007.) slavila 90-ta obljetnica ukazanja Majke Božje djeci u Fatimi (1917.). Djeca su se zvala Franjo, Hijacinta i Lucija. Svi su umrli, a Franjo i Hijacinta su proglašeni blaženima. Samo godinu dana kasnije slavila se 150. godina ukazanja Majke Božje u Lurdu maloj Bernardici (1858.). Gospa joj je tada kazala i svoje ime: «Ja sam Bezgrešno Začće».

U tim velikim obljetnicama Marijinih ukazanja, Hrvati su u Rumunjskoj dobili svoje Hrvatsko lurdsko svetište u Karaševu, a dan kada se to dogodilo, ostat će nezaboravan i zlatnim slovima upisan u povijest Hrvata na ovim prostorima.

Prvo organizirano hodočašće Lurdskom svetištu u Karaševu bilo je 16. srpnja 2007. godine, kada je otprilike 40 Zmijavčana, na čelu sa svojim župnikom fra. Mariom Jurišićem prebrodilo dugačak i naporan put kako bi bili prisutni na Svetoj misi održanoj povodom otvaranja ovog svetišta. Uz hodočasnike iz Hrvatske, među kojima načelnik općine Zmijavci Miroslav Karoglan i inž. Zdravko Gabelica, predsjednik nogometnog kluba Croatia Zmijavci, na tadašnjoj Svetoj misi su bili prisutni i vjernici iz svih karaševskih mjesta. Oni su u Lurdsko svetište stigli u procesiji sa svojim barjacima, u zadivljujućem redu i miru, pjevajući i moleći prigodne pjesme. Isto kao i ove godine, Svetu misu je tada celebrirao fra Mario Jurišić, u koncelebraciji

tadašnjeg župnika iz Karaševa Đurđa Katića te župnika iz Lupaka i Klokotiča, a u nezaboravnoj propovijedi tadašnji je župnik Zmijavaca nadahnuto govorio o četiri majke: rođenoj majci, majci Crkvi, majci Domovini i nebeskoj Majci. S tom prilikom, poslije Svete mise, održan je i blagoslov lurdske špilje te kipova Gospe Lurdske i male Bernardice koji su nam prijatelji iz Hrvatske velikodušno poklonili. Tijekom godina koje su sljedile, fra Mario Jurišić je redovno dolazio u svetište karaševskih Hrvata, pun žara i života, unatoč odmakloj dobi i krhkom zdravlju.

Lurdsko svetištu u Karaševa inače je utemeljeno pri samom kraju prve polovice prošloga stoljeća, za vrijeme župnika Koha, a potpuna obnova događa se 2007. godine upravo zahvaljujući vezi karaševske župe s općinom i župom Zmijavci iz R. Hrvatske. Kao župnik župe Zmijavci, i zajedno s općinom Zmijavci, fra. Mario Jurišić je aktivno sudjelovao u obnovi ovog marijanskog svetišta iz Karaševa, kako financijski tako i duhovno. Zaslužni za uređivanje Lurdskog svetišta u Karaševu, a kasnije i izgradnju župnog nogometnog igrališta u Klokotiču, jednog od najljepših u županiji, su, također, Miroslav Karoglan i Zdravko Gabelica, načelnik općine Zmijavci, odnosno predsjednik nogometnog kluba Croatia Zmijavci. Suradnja s općinom i župom Zmijavci inače je od osobitog značenja za duhovni život karaševske zajednice. Samo godinu dasna nakon što su novčano podržali obnovu Svetišta i uređenje okoliša, prijatelji iz Hrvatske su donirali karaševskoj župi 14 postaje Križnjeg puta i na taj način pripomogli da se ostvari jedna od najstarijih želja pobožnog karaševskog naroda. Mramorne postaje Križnjeg puta postavljene su od početka puta na Kalvariju pa sve do vrha brda na kojemu se nalazi kapelica iz Karaševa, koja je inače podignuta na samom početku prošloga stoljeća, za vrijeme župnika Martina Halkocija. Postaje su obilježene prikazima nekoga od mnogih događaja Isusova puta na Kalvariji te pružaju mogućnost vjernicima da na svakom stajalištu razmisle o Isusu i njegovim patnjama. Misno slavlje i posvećenje Križnjeg puta na Kalvariji održano je u proljeću 2009. godine u prisustvu brojnih vjernika, svećenika te predstavnika župe i općine Zmijavci.

Ivan Dobra

SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO HRVATSKIH NOGOMETNIH KLUBOVA

Hrvati iz Kalifornije pobjednici su 4. Svjetskog nogometnog prvenstva hrvatskih nogometnih klubova izvan Domovine.

Momčad Croatia San Pedro iz SAD-a pobjednik je 4. Svjetskog nogometnog prvenstva hrvatskih nogometnih klubova izvan Domovine, koje je od 24. do 28. lipnja igrano u Zagrebu u organizaciji Hrvatskog nogometnog saveza i uz potporu Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske.

U finalnoj utakmici odigranoj na igralištu sv. Josipa Radnika u Sesvetama kod Zagreba, Croatia San Pedro je titulu najboljeg kluba u hrvatskom iseljeništvu odnio pobjedom nad favoriziranom momčadi Croatije iz Toronta. Pobjednik iznimno zanimljive i uzbudljive utakmice dobiven je nakon izvođenja jedanaesteraca. U regularnom dijelu utakmica je završila rezultatom 2:2 (1:1).

U utakmici za 3. mjesto nogometaši NK Pajde Möhlin deklasirali su reprezentaciju Hrvata iz Vojvodine s čak 8:0. Momčad Hrvata iz Australije, Canberra je u utakmici za 5. mjesto savladala momčad Slavonije iz Berna s visokim rezultatom od 6:3.

Organizaciju četvrtog izdanja ovog natjecanja provelo je Povjerenstvo za orga-

nizaciju natjecanja koje je oformio Izvršni odbor Hrvatskog nogometnog saveza, u suradnji sa svojim tijelima te županijskim nogometnim savezima na područjima gdje se natjecanje održalo. Predsjednik vijeća hrvatskih nacionalnih manjina za organizaciju nogometnih natjecanja pri HNS je Slobodan Ghera, predsjednik ZHR-a.

Croatia Toronto, najpoznatiji hrvatski klub iz Kanade, pobjedio je na prve dvije edicije SP, a pobjednik trećeg izdanja je klub Pajde iz Švicarske. Prvo Svjetsko nogometno prvenstvo hrvatskih nogometnih klubova odigrano je od 24. do 30. lipnja 2007. godine u Zagrebu, drugo izdanje je održano od 26. lipnja do 1. srpnja u Splitu, a treće izdanje je održano od 28. lipnja do 4. srpnja u Zagrebu.

Svjetsko nogometno prvenstvo hrvatskih nogometnih klubova je klupsko prvenstvo nogometnih klubova koje su osnovali hrvatski iseljenici i klubova koji predstavljaju hrvatske zajednice u iseljeništvu. Puni i službeni naziv natjecanja je "Svjetsko nogometno natjecanje klubova koje su utemeljili Hrvati

izvan Domovine i nacionalnih manjina". Utemeljitelji natjecanja su Hrvatski nogometni savez, Hrvatska matica iseljenika, Ministarstvo vanjskih poslova Republike Hrvatske te Svjetsko vijeće kontinentalnih udruga klubova, a održava se pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Hrvatskog sabora. Natjecanje je službeno priznato od FIFA-e.

Ivan Dobra

MI SMO, SVI, RUMUNJSKA

Folklorni ansambli makedonske, hrvatske, romske i srpske manjine nastupili su na festivalu u Mehadici.

U druga Makedonaca u Rumunjskoj organizirala je ove godine drugo izdanje međuetničkog festivala „Mi smo, svi,

Rumunjska“. Svrha organizatora sastojala se u promicanju međukulturalizma na ovim prostorima te tradicionalnih vrijednosti makedonske i drugih etničkih zajednica u Rumunjskoj.

U općini Mehadica iz Karaš-severinske županije nastupili su 20. srpnja 2019. g. folklorni ansambli makedonske, hrvatske, romske i srpske manjine u Rumunjskoj, odnosno ansambli „Sonce“ i „Perlele Ohridului“ Udruge Makedonaca te „Karaševska zora“ Zajedništva Hrvata, „Cheva Zurale“ Zajednice Roma Pro-Europa i „Belobreška“ Srpskog Demokratskog Saveza. Prije samog početka festivala prisutnima u mjesnom Domu kulture su se redom obratili načelnik općine Mehadica Ion Urechiatu, župnik Dumitru Ghimboasă, zastupnica Alina Teiș te Vasile Răescu, predstavnik Odjela za međuetničke odnose Rumunjske vlade. Oni su prvu ediciju festivala ocijenili kao veoma uspješnu i izrazili nadu da će ovaj važni folklorni događaj kojega organizira Udruga Makedonaca postati tradicionalan i doživi još mnogo izdanja u godinama koje slijede. Predstavnik Vlade Vasile Răescu je naglasio da je Odjel za međuetničke odnose zapravo tijelo Vlade koje pruža potporu svim etničkim zajednicama u Rumunjskoj jer najbolja investicija je u kulturu i odgoj, odnosno u prijenosu tradicija mladim generacijama.

Putem narodnih nošnji i raznovrsnih repertoara, prisutne su formacije pokazale na pozornici svoje zasebnosti i potvrdile harmonični suživot na

multikulturalnom rumunjskom prostoru. Bogatstvo i raznolikost karaševske narodne nošnje izazvalo je veliki interes prisutnih gledatelja, isto kao što je ostavio i odličan nastup članova naše formacije. Karaševska zora je prisutnim gledateljima predstavila naše stare plesove i popijevke, a karaševski je folklor odjeknuo i u Mehadici u cijelom svom sjaju. Sve u svemu, raznovrsnost nošnji, muzike i običaja protagonista krasila je i obogatila kulturnu manifestaciju „Mi smo, svi, Rumunjska, a prekrasan dan za sve prisutne okončan je interetničkim kolom u kojemu su plesali članovi svih formacija i gledatelji svih godišnjih dobi.

Karaševska zora je tijekom vremena sudjelovala na brojnim domaćim i međunarodnim folklornim festivalima i osvojila je mnoštvo značajnih nagrada na koje su članovi formacije veoma ponosni.

Mehadica je općina smještena u sredini Karaš-severinske županije koju sačinjava jedino istoimeno selo. Ima otprilike 900 stanovnika koji se bave uglavnom poljoprivredom i preradom drva. Poznata je ponajprije po ansamblu mlinova povijesne vrijednosti Najpoznatiji mlin na području Mehadice je Orzasca, zatim Aurasca, Piatra Surului, Vegeasca, Gherghineasa, Știubei, Găiceasca, Chiceasca, Moara Mică, Moara din Sălciile Late, Moara din Zăcătoare, Moara din Anin i Giurcasca.

Ivan Dobra

PREDVODITELJ MISA U LURDSKOM SVETIŠTU

Fra Mario Jurišić, čiji životni primjer treba biti poticaj i nadahnuće svima koji su krenuli istim putem, proslavio je 50. godine vjernoga služenja Crkvi i hrvatskom narodu 24.

travnja 2014. godine na franjevačkom otoku Visovcu iz R. Hrvatske, divnom mjestu prirodne i duhovne ljepote, nakon dvodnevne duhovne pripreme za vrijeme koje je, između ostalog, zahvaljivao Bogu i Majci Božjoj za 50 godina svećeničkog služenja Crkvi i Franjevačkoj provinciji Presvetog Otkupitelja. Euharistijsko slavlje je predvodio provincijal fra. Joško Kodžoman, a u koncelecijaciji je bilo 29 svećenika. Prigodne čestitke fra. Jurišiću i još devetorici zlatomisnika uputili su zagrebački nadbiskup Josip Bozanić, nadbiskup zadarski Želimir Puljić, nadbiskup splitsko-makarski Marin Barišić, biskup šibenski Ante Ivas i biskup hvarsko-bračko-viški Slobodan Štambuk. Iste 2014. godine, 13. lipnja, nakon pedeset cijelih godina u službi Božjoj, neumorni fra. Jurišić je opet predvodio Svetu misu u svetištu iz karaševske Kurjačice, taj put u suslavlju fra. Vinka Prlića, župnika Staševice iz Hrvatske, mnoštva svećenika porijeklom iz karaševske zajednice te tadašnjeg ričičkog župnika, arhiđakona Pala Josefa Csabe, današnjeg biskupa temišvarke biskupije. Svećenik je poput pastira, rekao je u tadašnjoj propovijedi fra. Jurišić, i upravo kako

se pastir brine za svoje stado, tako se i svećenik brine za svoje vjernike, vodi ih na pašnjake molitve i Sakramenata Svete mise, hrani ih božanskom hranom. I svećenik, isto kao i pastir, mora čuvati svoje vjernike od vukova, ali od modernih vukova, a to su droga, alkohol i hazardne igre, slabosti itekako opasnije od vukova s planine“. U završnici svečanog euharistijskoga slavlja čule su se riječi zahvale i razmijenjivali su se pokloni. Između ostalih, prigodne darove je primio Marijan Tjinkul, lupački župnik, koje je 2014. godine slavio četrdesetu obljetnicu svećeničkog zvanja. Kao sjećanje na tadašnji dan, fra. Jurišiću je uručena jedna divna slika Majke Božje, veliki križ, kao simbol vjere i spasenja, te 50 bijelih ruža za pedeset godina misništva i u znak zahvalnosti za sve što je nekadašnji župnik Zmijavaca napravio za karaševske Hrvate.

Fra. Mario Jurišić je inače veoma plodan i na području izdavačke djelatnosti. Osim što tijekom vremena piše u raznim časopisima vjerskog karaktera, autor je šezdesetak knjiga, među kojima i „Hrvati u Rumunjskoj“, koja je izašla 2009. godine u 2000 primjeraka. Knjiga je napisana „iz ljubavi prema tim dobrim i dragim ljudima, njihovim svećenicima i njihovoj prijateljskoj državi“, kako navodi autor u predgovoru, i uglavnom sadrži podatke o prošlom i sadašnjem vjerskom životu karaševskih Hrvata te njihovim vezama s općinom i župom Zmijavci.

Ivan Dobra

KIRVAJ U RAVNIKU

Ravnik, selo u općini Lupak, proslavio je svoje zaštitnike sela, sv. apostole Petra i Pavla, u subotu 29.06.2019.

Ravnik je prvo mjesto u nizu karaševskih sela u kojemu se slavi župni blagdan ili kirvaj. Riječ „kirvaj“ dolazi od njemačke riječi die Kirchweih, gdje Kirche znači crkva, a Weihe – posveta.

Apostoli Petar i Pavao bili su vrlo jednostavni ljudi koji su živjeli svoje kršćanstvo površinski, slični većini nama, sve dok nisu doživjeli obraćenje. Petar je bio ribar, a Pavao teolog. Kada su doživjeli preokret i počeli slijediti Krista, živjeći u pravom smislu riječi svoju vjeru, propovjedajući Božju riječ bez straha, obojica su postali prvaci apostolski u Katoličkoj crkvi, lijep kršćanski primjer za sve nas.

U karaševskim krajevima, pa tako i u Ravniku, kirvaj traje dva dana. Tada kuću pohodi rodbina i dobri prijatelji iz drugih sela pri čemu ih se gosti dobrim jelima i obilnim pićem. Pri tom se pripovijedaju zgode važne i nevažne za rodbinu i znanca, a pri tom se rodbina druži i veseli. To je prilika da se razmjene novosti iz rodbine i da se prepričaju kojekakve događaje koji su se u ovom ili njihovom, ili nekom drugom karaševskom selu, dogodili. Pored bliže rodbine, na slavlje dolaze i dobri prijatelji iz drugih sela.

Prvog kirvajskog dana, u podne, zajedno s ravničkim gazdama gosti su krenuli u crkvu na Svetu Misu, koju je predvodio velečasni Milan M. Sima, uz koncelebraciju lupačkog župnika Marijana Tjinkula, klokoćkog župnika Petra Dobre, karaševskog župnika Petra Rebedžile i još nekoliko gostiju svećenika. Nadahnutu propovijed na

oba dana „kirvajskog“ misnog slavlja održao je Fra Marijan Filipović, misionar iz Zagreba, koji je, također, predvodio svečano euharistijsko slavlje u drugom danu ravničkog kirvaja.

Poslije Mise svi su se vratili gazdama kući na ručak, gdje su se poslužili isključivo tradicionalni karaševski specijaliteti. Najprije se poslužuje domaća kokošja juha od rezanaca (rizanci), pa ovčji paprikaš, pa sarme te na kraju kuhano i pohano meso s kuhanim krumpirima. Prije jela uvijek se služi rakija, najbolja što ukućanstvo ima, posebno čuvana za ovakve prilike. Nakon objeda na stol se postavljaju kolači i oni se ne skidaju do narednog objeda.

Navečer se malo prođe kroz selo, pa se poslije ide na zabavu u središte mjesta, koja često zna trajati sve do kasno u noć. Prve večeri, za muziku i prijatan ugođaj pobrinuli su se formacije Milje Tjinkula (Suflija), dok je drugi dan kirvaja veseljačku atmosferu održao Milan Todor (Žička) i njegov bend.

Za sve prisutne zabava je bila besplatna, jer se za to pobrinulo Zajedništvo Hrvata u Ru-

munjskoj, koje već duži niz godina plaća živu glazbu u svim karaševskim selima.

I tako prodoše i kirvaj u Ravniku. Sada je na redu kirvaj u Nermiđu. Tko ima tamo rodbinu i prijatelja mora čast uzvratiti, pa opet sve ide na opisani način. Ali to je čast u drugom selu, drugi kirvaj, drugi svetac odnosno drugi crkveni god.

Daniel Lucacela

KIRVAJ U NERMIĐU

25. srpnja je dan kada Katolička Crkva slavi blagdan Svetog Jakova (starijeg) jednog od dvanaestorice Isusovih apostola i dan kada se u Nermiđu održava drugi po redu kirvaj u karaševskim selima.

Sveti apostol Jakob zaštitnik je sela Nermiđ, on brani, čuva i moli za nermičku zajednicu i zato ga mještani slave uz čašćenje i ugošćenje gosta, prijatelja, pozvanika i rodbine. Sveti Jakov bio je gorljivi navjestitelj Kristove vijesti i zaštitnik je hodočasnika, putnika, veterinara a njemu su također posvećene mnoge crkve i kapele diljem svijeta. Sveti Jakov, zajedno s Petrom i Ivanom, pripada najužem krugu oko Isusa. S njima je bio prisutan uskrsnuću Jairove kćeri, Isusovu preobraženju na Taboru, njegovoj smrtnoj borbi u Getsemaniju.

„Sveti Jakov je bio jedan od prvaka apostola Isusa Krista – istaknuo je velečasni Marijan Tjinkul na kirvajskoj Svetoj Misi, koju je predvodio vlč. Milja Sima u koncelebraciji sa župnikom Petrom Rebedžilom i svećenicima iz susjednih župa, u okviru nadahnute propovijedi koju je održao pred velikim mnoštvom nermičkih vjernika. Možemo reći da je čak bio bolji i od Petra, jer Petar je tri puta izdao Isusa. On je, čim je sveti duh sišao na apostole, odmah pošao navješćivati evanđelje po svijetu. Stigao je propovijedati božju riječ čak do Španiolske, a tamošnji grad Santiago de Compostella (Sant Yago znači sveti Jakov), postao je trećim najsvetijim gradom Rimokatoličke Crkve. Tamo se svake godine skuplja velik broj hodočasnika na tradicionalno hodočašće, na Jakovljevi grob, koji se naziva "Put Svetog Jakova". On je prvi od apostola koji je dao svoj život za Isusa Krista i zato vi, braćo i sestre, morate biti radosni što imate jednog prvaka apostola Isusa Krista koji vas zagovara, koji se moli za vas, koji sjedi pred Bogom i moli za naš narod! Zato se i vi morate moliti, i čak morate naučiti vašu djecu i unuke da se posebno mole apostolima i posebno svetomu Jakovu!"

Od svetog Jakova možemo, dakle, naučiti mnogo toga: spremnost za prihvaćanje Gospodinova poziva pa i kad od nas traži da napustimo "lađu" svojih ljudskih

sigurnosti; polet u nasljedovanju Isusa putovima što nam ih on pokazuje, ne obazirući se na naše iluzorne preuzetnosti; spremnost da ga svjedočimo hrabro, a ako je potrebno, i do najviše žrtve života.

Kirvajsko veselje, financirano i ove godine od Zajedništva Hrvata, bilo je održano u centru sela, ispred Osnovne škole, gdje je poznata formacija Milana Todora (Žičke), razveselila mnoštvo mještana okupljeno do kasno u noć.

Daniel Lucacela

